

tionalbanken i meget lang Tid. Det ærede Medlem ved, at Nationalbanken har været repræsenteret i det Valutaraad, der har virket for denne Sag siden 17. Juli, at Nationalbankens Repræsentant efter Raadslagning i Banken har givet sin Tilslutning til, hvad Valutaraadet afsluttede sine Forhandlinger med, at Nationalbanken har været enig i det Forslag, der fremsattes for Rigsdagen i Begyndelsen af November. Det ærede Medlem ved, at der, saa snart Rigsdagen — og ogsaa det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott — ytrede Ønske om at faa visse Ændringer indført i dette Lovforslag, paa ny optoges Forhandlinger med Nationalbanken for ogsaa paa det Omraade at naa til en Ordning, der saa vidt muligt havde Bankens Tilslutning. Og endelig ved det ærede Medlem, at der under 17. December er afsendt en Skrivelse fra Nationalbanken, der i Realiteten har været en Afvisning af al videre Forhandling. Under disse Omstændigheder forekommer det mig unøgtelig at være dristigt af et Medlem af Bankens Repræsentantskab at hævde, at Rigsdagen kun giver Banken 8 Dages Varsel. Den har haft Maaneders Varsel. Den har haft al Adgang, saaledes som jeg har oplyst, til at gøre sine Meninger gældende. Jeg har saa sent som i Forgaars været i Forhandling med Banken, bedt den formulere sine Ønsker, for at jeg kunde forebringe dem for Landstingsudvalget. De har om Aftenen meddelt, at de *kunde* ikke formulere deres Ønsker, saa det forekommer mig unøgtelig, at det er dristigt at tale om 8 Dages Varsel.

Reedtz-Thott: Den højtærede Statsminister mente, det var dristigt af mig at tale om 8 Dages Varsel. — Hvad jeg her siger kan i nogen Grad ogsaa være henvendt til det ærede Medlem Hr. Rode, der talte om, at Banken havde faaet alle sine Betingelser opfyldt. I sin Tid, da den højtærede Statsminister afsluttede en Overenskomst med Banken, gik man formodentlig ud fra, at denne Overenskomst vilde holde, og man maatte da i alt Fald gaa ud fra, at den ærede Statsminister og den høje Regering vilde sætte al sin Autoritet ind paa at skaffe den Aftale respekteret, som man havde truffet med Nationalbanken. Og denne Aftale var selvfølgelig bindende og er for saa vidt endnu bindende for Nationalbanken. Men der er sket mangt og meget siden den Tid: paa Venstres Foranledning, efter hvad vi nu har hørt, har man borttaget et meget væsentligt Led af Valutaordningen, nemlig Finansraadet, et Led, som det ærede Medlem Hr. Rode med For-

tiden in mente, og for Resten ogsaa med Nutidens Erklæringer og Udtalelser in mente, sikkert satte overmaade megen Pris paa; det ærede Medlem Hr. Rode vil derfor ogsaa kunne forstaa, at Nationalbanken satte megen Pris paa dette Raad, som skulde kunne tage Initiativ uden alt for stærke politiske Sideblikke. Det var den ene Ting. Dernæst fjernede man de to smaa ganske uskyldige Ord, som, naar de stod der, bevirkede, at Nationalbanken ikke havde været juridisk bunden. Det var ganske betydelige Forandringer, som altsaa blev foretaget, efter at den høje Regering havde truffet Overenskomst med Nationalbanken. Naar jeg siger, at Nationalbanken kun har 8 eller 10 Dages Frist, har jeg dog Ret, thi man har jo kunnet være noget i Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget blev vedtaget; det er i hvert Fald ikke blevet forelagt Landstinget før i Formiddag. Det er altsaa ikke nogen Overdrivelse, naar jeg taler om 10 Dages Frist. Man kan ikke forlange, at Nationalbanken skal føle sig betrygget, naar Aftaler i den Grad bliver forandret i den mellem-liggende Tid.

Korsgaard: Da jeg før havde Ordet, stillede jeg den højtærede Statsminister det Spørgsmaal, om Forholdene laa saaledes, at hvis Nationalbanken ikke tiltraadte Forslaget, kom det ikke til at virke. Jeg nævnte, at vi fra vor Side ikke ønsker at have nogen Indflydelse paa, hvorledes Nationalbanken vil stille sig, men jeg nævnte samtidig, at vi naturligvis i allerhøjeste Grad er interesserede i at kende Virkningerne af det Forslag, som nu muligvis om faa Øjeblikke gennemføres.

Erhvervsministeren (Stauning): Jeg vidste ikke, at det ærede Medlem ikke kunde vente, til Talerrækken var sluttet, og saa faa Svar sammen med andre; men da det ærede Medlem nu har saa travlt, skal jeg svare, at hvis det utænkelige skulde ske, at Nationalbanken nægter at afslutte den Overenskomst, som er forudsat ved Loven, kan den fornøftigvis ikke opnaa 2 Aars Guldmoratorium.

Korsgaard: Den højtærede Statsminister forstod aabenbart ikke mit Spørgsmaal. Jeg spurgte ikke den højtærede Statsminister om, hvilket Moratorium Nationalbanken under visse Omstændigheder vilde faa, jeg spurgte den højtærede Statsminister, om dette Lovforslag vilde træde i Kraft, hvis Nationalbanken nægtede . . . (Rode: Det kan De jo se, at det ikke kan. Det